

Indoktrinering og en myte

Af Erik Bartram Jensen,

formand for Humanistisk Selskab i Viborg

LÆSERBREV: I den fortsatte vigtige debat om livssyn vil jeg gerne kommentere to synspunkter:

Det ene fremkommer sognepræst Niels Peter Jacobsen med. Han siger den 31. marts, at han i minikonfirmandundervisningen missionerer med stor glæde. Det er meget positivt at få denne ærlige udmelding, men det stiller samtidigt det spørgsmål, om det er rimeligt at udsætte børn for kun et livssyn?

Vi er mange, der kan huske tilbage på opstandelsen over den påståede socialistiske indoktrinering i folkeskolerne og Danmarks Radio, samt den der med sikkerhed fandt sted i de kommunistiske lande. Jeg er sikker på, at alle, der udførte denne indoktrinering, havde de bedste motiver, og ville kunne sige som NPJ:

»At missionere er vel bare, at vi med glæde deler vores livssyn, tanker, drømme, håb og bekymringer med de mennesker, som vi holder af.«

Vi skal vel ikke udskifte denne ene totalitære praksis med en anden. Hvis folkeskolen kun formidler et religiøst livssyn, og børn derudover får både minikonfirmandundervisning og almindelig konfirmandundervisning. Er vi så ikke havnet i en ny form for totalitær prægning af børn?

Er det ikke længere god tone at lære børn forskellige livssyn og så lade dem selv vælge?

I den forbindelse har jeg stor respekt for de religiøse sekter, der venter med dåb m.m., til folk er voksne og bevidste om, hvad de går ind til.

Det andet synspunkt, som jeg vil kommentere, kommer fra menighedsrådsformand Erik Kock,

der i forbindelse med en anmeldelse af bogen: »Et ugudeligt syn på verden og mennesket«, den 10. april, indirekte påstår, at det ateistiske livssyn ikke skulle kunne rumme menneskelige kvaliteter som undren, glæde, håb og kærlighed, fordi ateisterne kun opfatter dem som kemiske processer.

Det er vist en behagelig udbredt myte (falsk forestilling), at ateister og humanister ikke har sans for det forunderlige ved tilværelsen. Det er et fjendebillede, der skal reservere og monopolisere disse livskvaliteter til den kristne kirke.

Men det er et falsk billede. Vi nyder da i fulde drag alle de forunderlige kvaliteter ved tilværelsen – uanset om vi har den fulde forståelse/viden om dem eller ej. Viden om noget behøver ikke at fjerne fascinationen ved det. Det er to ting, der sagtens kan følges ad. Vi holder skam ikke op med at nyde forårets genkomst og virkning på mennesker, fordi vi kender til naturens kredsløb. Vi holder skam ikke op med at undres over og nyde musikken, fordi vi ved, hvordan den teknisk laves. Mange musikere er ateister. En af Danmarks store digtere, Henning Nordbrandt er ateist, men ingen vil vel påstå, at han er upoetisk.

Vi undres og glædes over den menneskelige hjernes evne til at tænke, føle, skabe drømme og fantasier (bl. a. de religiøse). Vi håber også på en bedre verden, hvor mennesker bliver i stand til at sætte kærligheden mere i centrum og passe bedre på den fælles klode.